

DOTEK

Informace pro farnost Vlašim

Listopad 2018

Náklady na vydání 8 Kč

**Uhnětl hory a stvořil vítr,
oznamuje člověku, co má na mysli.
Působí jitřenku i temnotu
a kráčí po výšinách země;
jeho jméno je Hospodin, Bůh zástupů.
(Am 4,13)**

Až umřeš, co chceš, aby o tobě lidé říkali?

Jednou umřete. Je to jisté. Jsme na tom všichni stejně. Nezáleží, jak jsme bohatí, populární nebo mocní: všichni jednoho dne „zaklepeme bačkorama.“ Možná mi řeknete: „A co já teď s tím?“

Jakmile tuto skutečnost vědomě přijmeme, můžeme se snažit, abychom vše dělali s myšlenkou

na svůj konec. Můžeme začít přemýšlet, co je v životě opravdu důležité. Co udělám s tím krátkým časem, který zde na zemi mám? Budu člověkem, který trochu změnil svět? Budu tím, kdo víc dával, než bral? Co chci, aby o mně lidé řekli, až vydechnu naposled? Řeknou o mně lidé: „Cítil jsem se v jeho přítomnosti dobře“, nebo řeknou: „Ten člověk byl strašný mizera, lépe by bylo ho nikdy nepotkat“? Začněte žít tak, aby v den vaší smrti řekli lidé, kteří vás znají, přesně to, co chcete, aby o vás řekli.

Byl jsem za svůj kněžský život u mnoha smrtelných postelí, takže vím, jaké to bude, až budeme umírat. Když tam tak člověk leží, jsou pro něj tím nejdůležitějším vztahy – lidé, které miloval, a lidé, kteří zase milovali jeho. Proč tedy všichni nežijí každý den s tím vědomím?

To, co v životě potřebujeme, není jen fyzická péče a ukázněnost; ještě důležitější je péče a kázeň duchovní. Nedávno jsem potkal jednoho vytrénovaného mladíka. Hrdě mi oznámil: „Každé ráno trénuju – celé dvě hodiny. Mám skvěle vyrýsované svaly.“ Celý jeho život se točí jen kolem posilování. Nic jiného.

Řekl jsem mu: „Posiluješ každý den, abys měl vyrýsované svaly na břiše, a když budeš mít štěstí, dožiješ se stovky. A až zaklepeš bačkorama, spustí tě do jámy hluboké dva metry a zasypou tě hlínou. Potom půjdou všichni domů a dají si řízek s bramborovým salátem.“ A pokračoval jsem: „V posledních letech jsem byl na mnoha pohřbech a ani jednou jsem nezažil, aby někdo řekl: ‘Viděli jste někdy ty jeho vypracované břišní svaly?’ Ani jednou. Vsadím se, že je to proto, že je to každému jedno. Tyhle

vyrýsované svaly se brzo stanou pokrmem červů. A co tvoje duše? Musíš na sobě pracovat i duchovně, aby ses mohl otevírat Boží milosti, která je ti věnovaná darem, a aby ses stal silným v Bohu.“

Podle knihy Larry Richards, Bud' mužem!

Existuje-li Bůh, pak existuje i věčný život pro člověka

Je akorát po jednom pohřbu. Mám v sobě ale hluboký pokoj. Víím, že jsme-li spojeni s Bohem, je všechno v pořádku. Bez Boha je tou nejsilnější veličinou smrt, s ním ale naopak život. Stejný život, který jsme dostali na počátku, který nás s ním pojí a který nikdy nekončí. Je to Bůh, kdo člověku dal dech života a ten se stal živou duší. (srov. Gn 2,7).

Existuje-li Bůh, pak existuje i věčný život pro člověka. Žijeme tak již v čase radosti, ale bez něj to nemůžeme vidět.

Ježíš neustále učedníkům opakuje: „Nebojte se! Já jsem zvítězil nad smrtí.“ Jistě, smrtelný člověk, stvořený zároveň pro nesmrtelnost, se cítí ohrožen a stále v sobě onen vnitřní konflikt mezi smrtelností a nesmrtelností bolestně pociťuje. Jsme-li ale s ním, již nežijeme v krajině smrti.

Tam, kde je Ježíš, tam není smrt. Ježíš a smrt se navzájem vylučují. Jsme jím neustále obklopeni, obklopeni jeho laskavou přítomností, obklopeni životem, který se nám chce dávat ve stále plnější míře. On, jak řekl, přišel, abychom měli život a měli ho v plnosti.

Podle knihy Ladislav Heryán, Exotem na této zemi

Kristus vstal z mrtvých jako první z těch, kteří zesnuli. Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který z mrtvých vzkřísil Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelná těla svým Duchem, který sídlí ve vás. (srov. Řím 8,11; 1Kor 15,20)

Postavme proti svým negativním myšlenkám slova Bible

Slabiny tzv. pozitivního myšlení

Každý z nás si v sobě neseme vždycky dva protipóly: strach i důvěru, lásku i agresi, kázeň i nekázeň, zbožnost i bezbožnost, svatost i světské smýšlení. Postavíme-li proti svým negativním myšlenkám slovo Bible, povede nás k setkání s důvěrou, láskou, silou a tím svatým, co je v nás, i když se právě silně hlásí o slovo to nesvaté.

Tuto metodu, kterou popisuje ve své knize „Antirrhetikon“ psycholog mezi prvními mnichy jménem Evagrius Ponticus (345–399), je zapotřebí odlišit od moci pozitivního myšlení, které je v současnosti praktikováno. Moc pozitivního myšlení se snaží eliminovat z člověka násilně všechny jeho negativní myšlenky a nahradit je myšlenkami kladnými. Tím se ovšem jedinec dostává pod tlak, že zkrátka musí vidět všechno jen a jen pozitivně. Neodpovídá to skutečnosti a mnozí tak už na metodě pozitivního myšlení ztroskotali. V takovém případě se ale velice důrazně přihlásí o slovo negativní pól, a tím často bývá deprese.

Počítejme s negativními myšlenkami

Můžeme ale čerpat z osvědčených zkušeností starých mnichů, kteří jsou realističtější a lidštetší. S negativními myšlenkami jednoduše počítají a připouštějí si je. Následně do nich ovšem řeknou nějaké slovo z Bible, které proti zraňujícímu působení myšlenky nasazuje uzdravující moc Božího slova.

Pokušení nás bude provázet neustále. Měli bychom s tím počítat, nesnažit se nad ně povyšovat a nedomnívat se, že jsme ve svém duchovním životě či ve schopnosti pozitivně myslet dospěli tak daleko, že pro nás negativní vzorce myšlení nepředstavují už vůbec žádný problém.

Pomáhejme si Božím slovem

Když se v nás tu a tam přihlásí o slovo myšlenky bláznivé a možná i dost nepříjemné, se kterými se nemůžeme moc chlubit, přijměme to jako

skutečnost. Neodsuzujme se kvůli nim, nehodnotme je, ale jednoduše proti nim v důvěře a s humorem postavme nějaké slovo z Bible. V Bibli nám Bůh daroval lékařskou knihu, jejíž slova se hodí i na naše neuspořádané myšlenky.

Například – když se mnou lomcuje sebelítost

Nabízím zde například jedno možné slovo z Bible do situace, když si člověk připouští příliš sebelítostivé a naději ničící myšlenky, jak je jeho život náročný a že jej sotva snese:

Doufej v Hospodina a čiň dobro, pak budeš přebývat v zemi a těšit se klidu. (Žalm 37,3)

Stesky na přemíru těžký život dnes slyšíme až příliš často. Psycholog mezi prvními mnichy Evagrius však v tomto případě neutěšuje, nýbrž vybízí nás, abychom se spolehli na Pána a konali to, co je správné. Tato biblická věta nás může chránit před sebelítostí, má nás vyvádět z oplakávání sebe samého a vést k důvěryplnému jednání.

Není to žádná laciná technika ani psychologický trik

Srdce pevně ukotvené v důvěře se totiž spoléhá na Boha. Není to žádná laciná technika ani psychologický trik. Jde o to vzít vážně biblické slovo – Boží slovo, protože Bůh sám v něm ručí za správnost zaslíbení.

Například i v autogenním tréninku jsou dnes doporučovány věty zaměřené na důvěru, a pokud si je člověk osvojí, mohou mu pomáhat. Avšak Evagrius doporučuje k opakování něco, co přesahuje jakékoliv lidské techniky, tedy Boží slovo. Biblický citát sám o sobě naše problémy nevyřeší, ale jako křesťané věříme, že biblické slovo může působit změnu v našem nitru, v naší duši. Opakujeme-li si neustále Boží slovo, začne se podle něj postupně řídit i naše jednání.

Podle knihy Anselm Grün, Duchovní lékárníčka

Ježíš Kristus říká: Vaše srdce at' se nechvěje úzkostí! Věřte ve mne! Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít navěky. Já jsem cesta, pravda a život! (srv. Jan 11,25; 14,1.6).

On pozvedává náš život z prachu

Jak se v tomto světě potkávat s Bohem?

Často potkávám lidi, kteří hledají nějakou duchovní cestu a ptají se po Bohu. Mají hlad, což je přirozené. Jsou vnímaví. Očekávají od života víc než všechno to co mají... Ptají se: Jak se lze v tomto zdivočelém světě potkávat s Bohem? Kde začít a jak pokračovat?

Odpověď je jednoduchá: Buďte s Bohem tady a teď. Prožívejte a prociťujte Boží přítomnost, jak to jen jde, jak jste toho schopni. Otevřete se Bohu v každém přítomném okamžiku. A najednou zjistíte, co je opravdový život. Žili jste dosud? Nebo jste jen spali s otevřenýma očima?

Ježíš řekl: „Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám“

Ježíš nám řekl: „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám“ (Jan 14,15–18).

A o pár veršů dále: „Ale Přímluvce, Duch Svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!“ (Jan 14,26–27)

On pozvedává náš život z prachu, on mu dává smysl

To je tak jednoznačné. To je tak krásné. Proč pořád jako lidé dovádíme? Dokonce i my křesťané. Co pořád hledáme? Kristus přece říká, že se nemáme znepokojoval, nemáme se děsit, máme žít v radosti a s hlubokým pokojem, protože Duch Svatý je přítomen. Tady a teď. Je v bytí, které je v nás a kolem nás. On pozvedává náš život z prachu, on mu dává smysl, on

ho tvoří a naplňuje. Jedině v něm můžeme nalézt ztracenou perlu. Přítomnost Ducha Božího je trvalá a milující. Objevujeme ji.

Podle knihy Juraj Dovala, Chrám uprostřed tržiště

Dostaneš tolik času...

Pomíjivost je údělem všeho živého. Člověk dostane právě tolik času, aby dokázal být dobrý k druhým a ukázal jim cestu ke světlu, k lásce, ke trošce štěstí a k Bohu.

Smrt – strašlivé zmrzačení ...

Strach ze smrti těsně sousedí s radostí ze života. Tím, že se život zastavuje ve smrti, získává umírání ráz strašlivého zmrzačení. A je pouze slabou útěchou prohlašovat, že byl někdo dobrý člověk a že bude nadále žít v našich vzpomínkách.

Díky víře ve vzkříšení dostává ale život i smrt fascinující nový rozměr. Kdo přijímá smrt, má více radosti ze života.

Bůh mě vezme do náručí a přenes...

Nemám strach z této cesty, kterou musím projít naprosto sám. Věřím, že i tehdy mě „Bůh vezme do náručí a přenes tam, kde už nejsou žádné hranice, žádná omezení, žádná temnota a žádný zármutek“.

Věřím, že existuje Bůh, jenž mě miluje. Z mého umírání se tak stává návrat dítěte domů k otci, tam, kde teprve začíná skutečný život.

Podle knížky Setkání s Philem Bosmansem

Pro děti

MODLITBA ZA ZEMŘELÉ

Druhého listopadu je v kalendáři napsáno: Památka zesnulých. Na naše zemřelé nejen vzpomínáme – zdobíme jejich hroby a zapalujeme svíce, ale také se za ně modlíme. Modlitbou jim můžeme pomoci, aby žili v nebeské radosti u Boha. Věříme totiž, že... *(dokončení v tajence).*

Návod k luštění: Posbírej lístky na věnci – začni u šipky a pokračuj ve směru hodinových ručiček. Pro každý tvar listu je určeno jedno písmeno.

Klíč:															
	Č	E	I	Í	K	M	N	O	R	S	T	V	Ž		

Ze života farnosti

Neděle 4. 11. 2018 – Drakiáda pro rodiče s dětmi.
Více informací na webu a plakátcích.

Sobota 17. 11. 2018 – Dívčí odpoledne

Zveme všechny dívky na dívčí odpoledne, které se bude konat v sobotu 17. 11. od 14 do 18 h. Co nám odpoledne zpříjemní? Zahrajeme si hru, budou pro nás připravené workshopy a vyrábění a hlavně budeme spolu. Těšíme se na vás. ☺

Sobota 24. 11. – pondělí 26. 11. 2018 – Tammím – Podzimní duchovní obnova pro Muže s bohoslovci. Tentokrát s na téma: „**Totální nasazení pro Boha**“.

Jak to udělat, aby má víra nebyla jen občasné „šolíchání“?

A je vůbec možné být „normální“ a zároveň „totálně nasazený pro Boha“?

Pátek 30. 11. 2018 – Arcidiecézní ples mládeže

Neděle 16. 12. 2018 – Adventní koncert Advent event

Vzpomínka na prázdniny

Milí čtenáři doteku, rádi bychom vám prostřednictvím těchto pár řádků předali nějaké zážitky z našich prázdninových akcí.

Runway camp

Runway camp je letní tábor pro mladé křesťany ve věku 15 až 19 let, kteří chtějí jít dál na cestě s Bohem. Probíhá každé léto v klášteře na Hoře Matky Boží v Králíkách.

Runway camp opět po roce dokázal, že ho tento název naprosto přesně vystihuje. Jeho hlavní organizátoři a zakladatelé nazývaní dispečeri, Michael Koch a Antonín Zajíček, si dali za cíl vytvořit pro nás účastníky neboli pasažéry co nejlepší startovací dráhu, čili Runway, pro náš duchovní život. Týden, který jsme strávili v areálu kláštera na Hoře Matky Boží v moravských Králíkách, nám měl dodat tolik síly, aby naše letadla víry mohla bezpečně vzlétnout a měla dostatek paliva na to udržet se co nejdéle ve vzduchu. S tímto úkolem nám pomáhaly naše skupinky (kotle), do kterých jsme byli rozděleni podle věku. Pod vedením našich dvou vedoucích (topičů) a jednoho duchovního (pilota) jsme se každé dopoledne scházeli, abychom společně hráli různé hry, ale především debatovali o přednáškách, které pro nás byly na každý den připravené. Počasí nám přálo a dny na Runwayi plynuly rychle, protože při dobré zábavě a v milé společnosti všechno hezké rychle utíká. Dopolední program měl svůj pevný řád. Pro ranní ptáčka byla možnost ranní mše a breviáře. Poté už přišel budíček i pro všechny ostatní spáče. Dále snídaně v travě a následně modlitba v kostele. Hodinu nám pomáhala přiblížit se k Pánu Bohu naše výborná a talentovaná kapela, která svou hudbou vždy dokázala naladit naše srdce na tu správnou vlnu. A po modlitbě už hurá na další duchovní program, jímž byla už zmíněná dvouhodinová přednáška. Celý týden jsme se pokoušeli co nejlépe porozumět úryvku z druhé knihy Paralipomenon, takže i všechny přednášky byly zaměřené na podrobné prostudování této části Písma. Z mého pohledu se nedá říct nic jiného, než že všichni přednášející zvládli svou práci na jedničku! Následovaly kotle, které častokrát otevřely zajímavé diskuze a které trvaly až do oběda. O báječné stravování se postaral zkušený tým kuchařů. Odpoledne už se od sebe lišila. A to buďto výlety, společnou hrou pro celý tábor nebo různými workshopy bohatými na zabavení v mnoha směrech jako například fotbal,

další přednášky, tvořivé dílny, společenské hry, tanec nebo třeba kruhový trénink. Co snad každému na Runway campu nejvíce učaruje, jsou večerní modlitby, které jsou natolik krásné a intenzivní, že i přes jejich délku nemá člověk nikdy dost a máte pocit, že byste takhle chtěli strávit celý život. Jsou vedeny velice volně, což mi na nich nejvíce imponovalo, protože jejich účelem je, aby se jejich účastníci ponořili co nejhlouběji do svého vztahu s Bohem a podařilo se jim navázat ten nejužší kontakt, jakého jsou schopni. Proto Runwayácké modlitby razily cestu, ve které si každý mohl dělat, co chtěl a co mu bylo nejvíce příjemné, aby se tak dokázal co nejvíce uvolnit a dal tak průchod svým myšlenkám a pocitům. Takže když nechceš sedět v lavici, tak vstaň, sedni si, klekni nebo klidně lehni doprostřed uličky mezi lavicemi nebo až k oltáři. A když chceš tančit, tak tanči a když chceš být sám s Panem Ježíšem a plakat, tak to udělej. A když chceš zpívat a křičet, tak křič, seč můžeš, a natáhni ruce po živém Bohu, který je ti blíž než si myslíš. I tentokrát kapela odvedla neskutečně zdařilý výkon a bez jejich tónů by bylo jistě pro mnohé z nás těžší dosáhnout těch zážitků, které se nám při těchto modlitbách staly a navždy se vryly do našich srdcí. Každá modlitba byla navíc vždy obohacena něčím jiným. Jednou například přímluvnými modlitbami, jindy zase drobným dárečkem pro každého z nás. Jako veliké plus za originalitu nesmím také opomenout pravidelné Runwayácké večerníčky, které byly promítány po modlitbě, když jsme se všichni sešli na zahradě a které byly vytvořeny Antošem a Mítou z fotek a videí posbíraných během dne. Vtipnou formou v nich bylo shrnuto, co jsme dnes zažili, a jak jsme se měli. Obloha posetá takovým množstvím hvězd, které jsem ještě nikdy neviděla, nás vyprovázela na večerku do našich stanů. Usínat, probouzet se a prožít celý den v rukou Páně, to je to, co Vám přinese Runway Camp.

NATÁLIE Š.

Farní tábor Nový svět – Klokoty

Letošní tábor jsme začali v BESÍDCE ve Vlašimi, kde jsme se všichni sešli a dozvěděli se, že jsme se ocitli v roce 2148 a také, že v roce 2018 vypukla 15 minutová válka, při které bylo vše zničeno. Proto museli všichni odletět na záchrannou stanici. Z té jsme byli povoláni k PROGRAMU NOVÝ SVĚT. Cílem tohoto PROGRAMU bylo zjistit, zda se dá na planetě Zemi znovu bydlet. Po obdržení informací jsme nasedli do svých „raket“, pomocí kterých jsme

odletěli na Zemi. Poté co jsme dorazili, zjistili jsme, že jsme na špatném místě a musíme najít bunkr, v kterém je bezpečno a není tam radioaktivita. Tento bunkr byla vlastně fara v Klokotech u Tábora. V bunkru už jsme měli věci a už se stačilo jen ubytovat. Potom co jsme se ubytovali, šli jsme před faru, kde už byl připravený oheň, na kterém jsme si opekli vuřty. Po večeři jsme hráli seznamovací hry, ale v tom se objevili domorodci, kteří nás chtěli vyhnat. Naštěstí jsme je vystrašili a oni utekli. Po modlitbě jsme šli spát.

Druhý den ráno jsme měli budíček v 7.00 h, protože v tuto dobu začínaly zvonit zvony na kostele, který byl hned naproti faře. Po budíčku následovala rozcvička. Po rozcvičce a snídani jsme se rozdělili na týmy, ve kterých jsme hráli další hru, která spočívala v tom, že jsme se snažili rozluštit dopis od domorodců a následně jsme jim na jejich dopis odepisovali. Po obědě byla hra, při které nám domorodci dali třicet úkolů a ty jsme museli vyplnit, aby s námi uzavřeli mír. Poté byla svačina. Protože jsme v „bunkru“ měli jenom staré mapy, tak jsme se vydali ve skupinkách zmapovat okolí. Potom následovaly hry s domorodci. Den jsme ukončili modlitbou.

Další den jsme po budíčku, rozcvičce a snídani hráli hru, při které jsme museli trefovat „mimozemšťany“ a následně je donést na místo. Po výborném obědě následoval dělený program, při kterém jsme se rozdělili na holky a kluky. Kluci šli do Tábora, kde měli za úkol vyměnit tři sirky za různé věci. Holky mezitím barvily plátěné pytlíčky a hrály hry. Po společné večeři a modlitbě jsme ulehli k ničím nerušenému spánku, vše se ale změnilo, když najednou do noci začala houkat siréna a my jsme se probudili s „vyrážkou“ na těle. Jediná možnost byla projít připravenou stezku odvahy, při které jsme museli ochutnávat různé ingredience a následně si zapamatovat jejich pořadí. Poté co jsme všichni prošli stezku odvahy, ulehli jsme k zaslouženému spánku.

Čtvrtý den jsme měli kvůli noční hře posunutý budíček. Po snídani jsme se připravili a vyrazili na výlet do Tábora. V Táboře jsme hráli hru, která spočívala v tom, že jsme se rozdělili do libovolných týmů a vydali se po celém Táboře plnit úkoly. Když skončila hra, vydali jsme se na koupaliště. Po koupališti jsme se vydali na cestu na faru. Den jsme jako obvykle zakončili večeří a modlitbou. Po modlitbě se šlo spát.

Pátý den jsme už jako tradičně lepili sirky. Tento den za námi přijel p. Okurka, se kterým nám Vítas se Šimonem udělali talkshow. Poté jsme opět lepili sirky.

Po lepení sirek, které nás všechny moc bavilo, jsme hráli divadla na téma pohádek. Večer jsme mi starší hráli A-Z kvíz a ti mladší hráli Riskuj. Den jsme jako obvykle zakončili modlitbou...

Další den jsme po snídani a rozcvičce dostali do týmů vajíčko a měli jsme za úkol spustit ho dolů z okna pomocí různých věcí, aniž by se rozbilo. Všechny týmy nakonec udělaly velice propracované padáky, pomocí kterých dostaly vajíčko dolů, všechny týmy kromě jednoho úspěšně splnily tento úkol. Poté následovalo video, které jsme si pustili a následně si o něm povídali ve skupinkách. Kdo chtěl, mohl po obědě jít ke svátosti smíření. Poté jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna šla hrát fotbal a druhá frisbee. Jako obvykle následovala večere a modlitba.

V neděli nás vedoucí nechali spát o trochu déle. Poté, co jsme se všichni probudili, koukali jsme se na film Ferdinand, při kterém jsme jedli výborné palačinky a pili kakao. Po filmu jsme šli všichni na mši do kostela. Po tom co jsme přišli z kostela, šli jsme opět hrát fotbal a frisbee. Po obědě jsme šli na komentovanou prohlídku kostela. Po poledním klidu jsme dostali za úkol se spojit s lidmi na záchranné stanici pomocí počítače. Poté už následovalo dlouhé volno a pak už modlitba, po které jsme všichni dostali diplomy a společně oslavili splněnou misi.

Poslední den už jsme pouze balili a uklízeli a pak hurá domů.

Maruška S.

Farní charita Vlašim

Program listopad 2018

1. 11. 2018 – 15:00 – Přednáška PhDr. Ireny Lesové

Téma: Jak žít s nemocí

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

6. 11. 2018 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

7. 11. 2018 – 16:00 – Posezení u kávy pro pečující

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

8. 11. 2018 – 13:30 – Univerzita třetího věku

Meteorologie a současná společnost

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

8. 11. 2018 – 14:00 – Klub seniorů – Návštěva výstavy Žena v průběhu století

místo: sraz ve 14:00 u Pampelišky

9. 11. 2018 – 9:00 – Akademie třetího věku

První republika – vzestup a rozkvět mladého státu

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

13. 11. 2018 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

14. 11. 2018 – 13:30 – Univerzita třetího věku

Geometrie v architektuře a malířství

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

15. 11. 2018 – 14:00 – Klub seniorů – Drátování

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

20. 11. 2018 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

22. 11. 2018 – 14:00 – Klub seniorů – Arteterapie

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

27. 11. 2018 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

28. 11. 2018 – Workshop pro pečující – čas bude upřesněn

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

29. 11. 2018 – 14:00 – Klub seniorů – Korálkování

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

Národní potravinová sbírka

Již po šesté máme možnost pomoci potravinami nebo dobrovolnickou prací v Národní potravinové sbírce, která se uskuteční **v sobotu 10. 11. 2018.**

Farní charita Vlašim bude spolu s dobrovolníky vybírat potraviny **v obchodě Billa Vlašim a Tesco Vlašim.** Veškeré vybrané potraviny budou sloužit potřebným ve Vlašimi a okolí. Kdo by nás chtěl v této aktivitě podpořit, může se **přihlásit jako dobrovolník.**

Sbírka je organizována Byznysem pro společnost ve spolupráci s Českou federací potravinových bank, Armádou spásy a Charitou ČR.

Výběr zakoupených potravin a drogerie budou zajišťovat **dobrovolníci,** kteří se mohou hlásit i z řad veřejnosti. Všichni budou označeni jednotně zástěrami s logem akce.

Byznys pro společnost zajistí **letáčky s informacemi pro zákazníky a zástěry pro dobrovolníky.** Darované potraviny a drogerie budou vkládány do předem označených nákupních vozíků, evidovány a odváženy jednotlivými organizacemi, aby mohly být po celý rok poskytovány potřebným.

Farní charita Vlašim dostala příležitost vybírat pro účely svých klientů trvanlivé potraviny **v obchodech Billa Vlašim a Tesco Vlašim.**

Dušičkové pobožnosti 2018

+++++

pátek 2. listopadu – Kondrac

15:00 dušičková pobožnost na starém hřbitově u kostela

15:30 mše sv. v kostele

+++++

sobota 3. listopadu – Hradiště

15:30 mše svatá a po ní pobožnost na hřbitově

+++++

neděle 4. listopadu – Vracovice

14:00 dušičková pobožnost na hřbitově

+++++

pondělí 5. listopadu – Vlašim

16:00 dušičková pobožnost na hřbitově,

18:00 mše sv. v kostele

+++++

úterý 6. listopadu – Bedřichovice

12:00 mše sv. a po ní dušičková pobožnost na hřbitově

+++++

středa 7. listopadu – Domašín

16:15 dušičková pobožnost na hřbitově

17:00 mše v kostele

+++++

čtvrtek 8. listopadu – Velíš

17:30 mše sv. a po ní pobožnost na hřbitově

+++++

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46,
Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim